Ч. 147. Второк 16 (3) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма дальших праць парляментарних. — Угодові переговори. — З'їзд бар. Еренталя з міністром Тіттонім. — Хорватско мадярский спір. — Демонстрациї в Парижи.

В четвер в полудне відбула ся в присутности п. Президента міністрів бар. Бека конференция клюбових предсідателів, на якій обговорювано програму праці дальшої частини тої парляментарної сесиї. Президент др. Вайскірхнер попросив передовсім о дозвіл відіслати до комісий без першого читаня цілого ряду правительственних предложень. Се ухвалено з виїмком предложеня про зміну реґуляміну парляментарних нарад. Відтак домагав ся пос. Кіярі, щоби єго особисте внесенє в справі помноженя числа вицепрезидентів передано без першого читаня комісиї реґуляміновій. Колиж пос. Крамарж сему спротивив ся, то справу ту завішено аж до часу полагодженя протоколованя ческих промов. — Аграрні посли Пешка і Прашек поставили домаганя, щоби на час жнив не відбували ся засіданя в понеділки і суботи. Против сего виступив пос. Немец, вкінци пристано на те, щоби в понеділок по полудни і ві второк рано відбували ся засіданя комісиї буджетової, а вівторок в полудни засіданє повної палати, на якім полагодить ся деякі менші предложеня а між ними внесенє пос. Люеґера на установленє комісиї, що має занятись сьвяткованєм цісарского ювилею; в четвер розпічнє ся друге читанє буджетової провізориї. Крім того порішено на тім засіданю установленє нових комісий з 52 членів: економічної, угодової, господарскої, зелізничої, військової, промислової та з 26 членів комісий петицийної, судової, належитостий, прасової, ювилейної і конституцийної. — В інтервю з кореспондентом Temps-у заявив др. Вайскірхнер, що до 25. с. м. полагодить палата крім буджетової провізориї, торговельний договор з Туреччиною і закон про вичеканє ювилейних монет. Властива праця палати розпічнє ся доперва в осени, коли на дневнім порядку стане: австро-угорска угода, обезпеченє на случай старости і неспосібности до праці і новий закон про товариства.

Справу „парляментарної мови", яку ческі посли довели були майже до крайности, полагоджено провізорично на довший час. Стануло на тім, що правительство з'обовязало ся остаточно поміщувати в протоколах ческі внесеня і інтерпеляциї разом з німецкими перекладами, а з ческих промов буде подавати змісти „Reichsrats-Korrespondenz"; за те не будуть они ані протоколовані ані печатані в стеноґрафічнім протоколі. Що до протоколованя ческих мов заповів др. Крамарж окреме внесенє, яке піде до реґуляміновой комісиї і не верне відти швидше як в осени, коли не пізнійше. Ціла обструкция Чехів вже скінчила ся за добуте деяких уступок для своєї мови, німецкі партиї також вдоволені таким вислідом справи, а найбільше тішить ся бар. Бек, що може занятись справою австро-угорскої угоди.

Австрийске і угорске правительство вели в послідних пятьох днях минувшого тиждня угодові переговори в економічних справах і обговорили цілий ряд важних справ. Деякі важні справи, доси непорішені, доведено до порозуміня. В инших важних справах суть ще ріжниці, але треба надіяти ся, що ті ріжниці будуть остаточно вирівнані. Найблизші наради будуть полягати на тім, що підстави послідних нарад будуть на ново зложені після дотеперішного проєкту. В місяци липни оба президенти міністрів будуть старати ся обговорити ще неполагоджені справи. Участники переговорів зобовязали ся відповідно до звичаїв при таких переговорах до того, що перед покінченєм переговорів не будуть о їх змісті уділяти ніяких пояснень сторонам.

В італіяньскім місточку Дезіо величезний рух. Прибуло богато кореспондентів італіянь-

---

1)

Шерльок Гольмс при роботі.

Нові оповідання — Конана Дойле.

Каліка.

Кілька місяців по моїм весілю сидів я одного вечера літом до пізної години, курив люльку та дрімав потрохи над якоюсь повістию, котру хотів читати; в день був я тяжко напрацював ся. Моя жінка положила ся вже була спати та й служниці пішли вже були на гору до своєї комірчини; я чув, як они замкнули двері за собою. Я лише що встав з крісла і почав видобувати попіл з люльки, як нараз вчув, що хтось задзвонив.

Я глянув на годинник; було вже три чверти на дванайцяту. Так пізно чей не приходив ніхто в гостину, отже видко хотів хтось завізвати мене до недужого і о спочинку в ночи не було вже бесіди. З невеселою міною зійшов я сходами на долину і отворив. На моє превелике диво побачив я, що на дворі перед дверми стояв Шерльок Гольмс.

— Ах, то ти Ватзоне — сказав він. Приходжу пізно, але я сподівав ся, що ти ще не спиш.

— Прошу, ходи до хати, любий друже.

— Я зробив тобі несподіванку — не дивота — мабуть мила несподіванка. Гм, ти все ще куриш той сам тютюн, що за кавалерских часів. Видко то по тих клаптях попелу на твоїм рукаві. Видко по тобі зараз на перший погляд, що ти привик був носити уніформ; та й не станеш цивілістом чистої крови, доки не відвикнеш носити хусточку в рукаві. — Чи можеш мене сего дня приймити на ніч?

— Дуже радо.

— Ти мені казав одного разу, що у вас стоїть завсігди готове одно ліжко для гостя, а виджу що у вас нині ніхто не ночує. На вішалці висить лиш один капелюх.

— Я дуже рад з того, коли схочеш переночувати.

— Прийми мою сердечну подяку; отже можу на сім порожнім клинку повісити свій капелюх. — Жаль, що ти мав якогось робітника дома; то злий знак. Чей не попсувала ся рура від водопроводів.

— Ні, лиш ґазові проводи.

— Ах так! Той чоловік лишив сліди по собі, на ліноолеум[1]) відбили ся два цьвяхи з підошви єго чобіт а сьвітло якраз впало на них. — Ні, дякую — я вже вечеряв на двірци, але одну люльку викурив би я охотно з тобою.

Я подав єму свій капшук з тютюном; він сів собі напротив мене і пакав якийсь час мовчки. А що я знав добре, що єго привела до мене в сій порі якась важна справа, то я чекав терпеливо, аж він зачне о ній говорити.

— Ти маєш тепер як виджу, богато роботи в своїм лікарскім званю, відозвав ся він приглядаючись мені бистрим оком.

— А так, я був нині дуже занятий — відповів я; але звідки ти то можеш знати, то мені непонятно.

Гольмс рад сам з себе лиш на то усьміхнув ся. — Я преці знаю твої навички — мій любий Ватзоне. Коли маєш лиш не богато обходити недужих, то ідеш пішки, коли же богато, то їдеш. А що виджу, що ти уживаєш своїх чобіт, але їх не поваляв, то, видко, маєш так богато робити, що позваляєш собі їздити дорожкою.

— Знаменито — сказав я на то.

— Річ дуже проста — сказав він. — То лиш один примір того, як можна висновками дійти до вислідів, котрі дивують того, що їх слухає, именно же коли промовчати одну або другу малу обставину, котра може й творить основу цілости. В подібний спосіб, мій любий, коли списуєш свої малі шкіци і піддержуєш ними цікавість читателя. Я в сій хвили знаходжу ся точно в таким самім положеню як твої читателі, бо держу в своїх руках всілякі нитки одної з найдивнійших подій, над якими колинебудь якийсь чоловік ломив собі голову. А все-таки брак мені кількох частий для точного вияснення цілости. Але я їх мушу мати, Ватзоне, я їх ще призбираю! — Єго очи притім аж засьвітили ся а на худощавім лици показав ся слабий румянець. На хвильочку підняла ся заслона, що закривала єго внутрішність та показала єго пристрастно зворушене чувство. Коли же я знов глянув на него, то черти єго лиця були вже такі без житя, мовби у якогось червоношкірого Індиянина, той вираз лиця, котрому треба було приписувати, що многі виділи в нім більше машину як чоловіка.

[1]) Лежники з корковоі маси на підлогу.

ских часописий і заграничних, особлизо австрийских. Кількох кореспондентів з огляду на трудности в телеґрафованю устрооїло автомобільове получене з Медиоляном. До Медиоляну прибув бар. Еренталь з півгодинним опізненєм разом з амбасадором Ліцовом, а до Дезіо приїхав о 5½ годині по полудни. Перон на двірци в Дезіо був прибраний цьвітами. Австрийского міністра дожидав Тіттоні і начальники властий. Повитанє було дуже сердечне. Уставлена на двірци орхестра огневої сторожи заграла австрийский гимн і італїяньский королївский марш. Вздовж двірця творили шпалїр стоваришеня з прапорами і підносили оклики. В віллї міністра Тіттоніого повитали бар. Еренталя жена міністра. Перед віллею заграла орхестра австрийский гимн. Відтак подано чай і оба міністри удали ся до своїх комнат.

Коаліция хорватских сторонництв видала проклямацию до народа. В тій проклямациї представлено обширно діяльність хорватских послів в угорскім соймі і причини спору з Угорщиною. Пояснено також, що коаліция не лише питанє язикове, але також цілу збірку хорватско-угорских справ хоче тепер на ново управильнити і наміряє бороти ся при помочи всїх конституцийно дозволених средств. Проклямацию підписали всї члени хорватско-сербскої коаліциї і независимий посол ґр. Норман.— Перша хорватска каса ощадности в Загребі, найбільша фінансова інституция Хорватів, котра має філію в Вараждинї, дальше банк господарский, що має філію в Реці, постановили зірвати всї зносини з угорскими фінансовими інституциями. Надіють ся, що й прочі хорватскі фінансові інституциї підуть за тим приміром.— Сербско-хорватска коаліция ухвалила не уважати своїм членом хорватского епископа Дрогобецкого, котрий мимо полишеня Хорватами угорского сойму остав там і іде разом з угорским правительством.

Вчера відбуло ся як кождого року в Парижи народне републиканьске торжество получене з переглядом войска на площи Льоншам. О годинї 8 рано прибув на перегляд президент Фалїєр з президентом кабінету. Перегляд випав сьвітло. Коли відтак президент з окруженєм вертав до Єлизейскої палати на площи Марінї вистрілив якийсь чоловік два рази з револьвера. Кулї нікого не поцілили. Виновника арештовано. Як показало ся, єсть то моряк Мейль, котрий послїдної ночи прибув з Руан до Парижа. Префектура полициї оповістила, що стріляв він у воздух з віддаленя 150 метрів від повоза президента. Мейль має бути божевільний. В часї дальшої їзди президента арештовано 40 осіб за оклики: „Нехай живе 17-ий полк!“ — Президент видав відтак бенкет в честь официрів, в котрім взяли участь між иншими міністри: Клемансо, Пікар і Томзон та висші официри.

Новинки.

Львів, дня 15-го липня 1907.

— **Курс для писарів громадских,** XIII-ий з черги, буде отворений при Видїлї краєвім з днем 2 вересня 1907 р. Стараючі ся о принятє мають до 25 липня с. р. внести подане на руки свого виділу повітового, де також о услівях принятя можуть поінформуватись. Поданя, вношені просто до Видїлу краєвого, не будуть увзгляднені.

— ***В краєвій ткацкій школї в Коросни*** починає ся новий шкільний рік дня 1 вересня. Учеників можна вписувати вже тепер. При принятю до школи вимагають: 1. покінченя народної школи з добрим успіхом або відповідного образованя, придбаного иншим способом; 2. покінченого 14 року житя та відповідного сему фізичного розвитку. Цїль школи: образувати молодїж у ткацкій штуцї на фахових майстрів і управителїв та вчити всього потрібного до веденя ткацтва. Наука єсть безплатна. Ученики дістають письменні і рисункові прилади та книжки, а за практичні працї, виконані в робітнях, одержують грошеву заплату. Наука триває два або три роки. Бідні та пильні ученики можуть дістати підмоги з краєвих фондів. Дирекция школи уділяє близших пояснень.

— **Малий палїй.** Дня 20 червня згоріли в Цуневі коло Городка дві стодоли господаря Федька Снїдея і три загороди инших селян. Слїди показували, що огонь був підложений, а навіть арештовано жінку Федька Снїдея, Катерину, яко підозріну о підпалене. Дальше слїдство викрило однак, що палїєм був малий 13-лїтний пастух Павло Вігун, котрий служив у Федька Снїдея, а котрого той приймив був з милосердия, бо єго матїр не хотїла пустого хлопця держати при собі. Федько Снїдей і господар Михайло Гриньчук переконані о тім, що Катерину арештовано невинно, вели самі слїдство дальше і оногди відставили на львівску полицию малого палїя, котрий признав ся до вини і подав, що єго намовили до того два пастухи, Михайло Сарвас і Іван Дава, а до фальшивого зізнаня перед жандармами намовили єго дві жінки з Цунева, Олена Болкіт і Настя Луцишин, що мали злість па Катерину Снїдей: они дали хлопцеви цукорків за 2 крейцарі і казали єму сказати жандармам, що то Катерина підпалила: Нехай богачка знає, як сидить ся в криміналї.

— **Втеча трох небезпечних арештантів.** В ночи на 12 с. м. втекло з вязниці карного суду при ул. Батория у Львові трох небезпечних кримінальників, а то: Йоахим Шварцер, засуджений недавно тому на 4 роки вязниці за розбійничий напад, виконаний до спілки з Новаковским на особі возного банку союзного — о чім ми свого часу доносили;—Едвард Васїньский, зловлений в хвили, коли добував ся до філії австро-угорского банку в Станиславові і ноговаиий злодїй Михайло Сриптур. Всї три сиділи разом в нарожній кели ч. 48, де виломили зелїзні крати, а відтак вилїзли вечером, здаєсь около 9 год., на деревляну скриню, що знадворку заслонює вікно, приставили собі ще крісло на ній і так видобули ся на дах, з котрого відтак спустили ся повязаними простирадлами на подвірє, прилираюче до городця ґімназиї Франц Йосифа, до котрого перелїзли через мур і видобули ся відтак бічною брамою ґімназиї на волю. Втечу спостережено аж рано около 7 години.

Зараз перешукано цїлу вязницю, але знайдено вже лиш слїди по втікачах: шнур з кількох простирал привязаний до комина, кусень вирізаної крати в видї хреста і маленький кусник сталевої пилочки. Повідомлено зараз всї постерунки жандармериї і полицию по всїх більших містах, але втікачів доси нігде не зловлено; здаєсь як би й слїд за ними пропав.

Тымчасом наспіла із Щирця вість о значній крадежи на шкоду пані Стефановичевої. В Щирци розповідають собі, що якихсь трох молодих людий, котрі в пятницю в ночи приїхали зі Львова, вломили ся до вілї п. Стефановичевої і вкрали звідтам всїлякі річи, як футра і т. п. загальної вартости 1500 корон. Чи ся крадїж стоїть в звязи з втечею згаданих трох кримінальників, годі поки що знати, бо доси не вислїджено в сїй справі нічого. Може однак легко бути, що сама чутка о трох якихсь вломниках зі Львова була зручно розпущена, щоби звернути увагу полициї в иншу сторону а втікачам, здаєсь головно Шварцерови дати час і нагоду втечи може й поза границю краю.

Дальші доходженя, о скілько они дійшли до відомости ширшої публики, здають ся вказувати на то, що дійстно розходило ся головно о Шварцера і що той потягнув за собою своїх двох товаришів. Розійшла ся именно у Львові чутка, після котрої якийсь аґент полицийний мав вислїдити, що на кілька днів перед втечею згаданих кримінальників явила ся зрана в будинку судовім своячка Шварцера, Сальомеа Н., мешкаюча у єго батька Озиї, при

— Справа видає ся менї не без інтересу — говорив він — деякі подробиці суть навіть досить незвичайні. Я вже виробив собі свою гадку о тій справі і здає ся менї, що до її викритя вже дуже близько. Ти зробив би менї велику прислугу, як би схотів помочи менї при послїднім кроцї.

— Дуже радо.

— Чи не міг би ти поїхати завтра зі мною до Альдершот?

— Чому нї; Джексон певно мене заступить.

— Коли так, то поїдемо поїздом о 11 год. 10 мін. зі стациї Ватерльо.

— То дасть ся зробити.

— Коли ти не змучений, то я би тобі зараз все розповів, що стало ся а що ще треба зробити.

— Я був дуже сьпачий заким ти прийшов, але тепер я вже зовсїм розрухав ся.

— Розкажу тобі так коротко як лиш можна і то лиш найважнїйші річи. А може ти й сам вже щось читав про сю подію. Розходить ся о смерть полковника Барклї з 117 полку в Альдершот — кажуть, що єго хтось убив.

— О тім не чув я нічого.

— То стало ся лише що два днї тому назад і чутка о тім не розійшла ся ще далеко. Річ така:

Полк 117 то, як знаєш один із найславнїйших ірляндских, котрий як в кримскій війнї так і підчас ворохобнї в Індиї показував чудеса хоробрости і від тої пори відзначував ся при кождій нагоді. Аж до послїдного понедїлка був єго комендантом Джемс Барклї бравий старий борець. Первістно вступив він за простого до войска, за єго відвагу, якої докази дав підчас індийскої ворохобнї, зробили єго офицером а наконець став він на чолї того полку, в котрім колись носив мушкету.[2])

Полковник Барклї був ще підофицером як оженив ся. Єго жінка називала ся панною Нансі Девой; її батько був давнїйше фельдфебелем в тім самім корпусї. Розуміє ся, що не обійшло ся без деяких малих неприятностий, коли молоде подруже (бо они обоє були ще молоді) по тім як Барклї одержав висшу ранґу, заняло нове становище в товаристві. Але видко обоє знайшли ся борзо в змінених відносинах і пані полковникова Барклїєва була, кажуть, у дам в полку так само люблена як її чоловік у своїх товаришів. Мушу ще й то згадати, що она була дуже красна женщина та ще й тепер видко то по ній, хоч она більше як трийцят лїт віддана.

Домашнє житє полковника Барклїя було, здаєсь, зовсїм щасливе; майор Мурфі, від котрого я найбільше довідав ся фактів, казав менї, що про якісь невзгодини межи супругами не було нїколи чувати; але взагалї гадають, що Барклї більше любив жінку як она єго. Коли єму прийшло ся бути хоч би лиш один день без неї, то єго вже брав такий неспокій, що він майже не знав собі ради. Але она хоч була єму щира і вірна, не показувала по собі такої ніжности. Але все-таки уважали їх в цїлім полку за взірцеве супружество а в їх відносинах до себе не було нічого такого, що могло було приготовити сьвіт до того сумогляду, який тепер став ся.

Полковник Барклї мав мусить деякі дивні прикмети характеру. Звичайно був він веселий, гулящий старий вояк, але при деяких нагодах дав він вже був докази своєї великої метливости і безмежної нагальности. Але в обходї зі своєю жінкою не показав ся нїколи з того боку. Не лиш майорови, але другим официрам, з котрими я говорив впадало в очи, що він иноді був чогось дуже пригноблений. Нераз при веселій балаканцї з товаришами він раз серед жартів і сьміхів замовкав так, як колиб доторкнула ся єго якась невидима рука і тоді западав на цїлі днї в понуру задуму. До того прилучала ся ще й якась забобонна обава, яку у него дехто з товаришів добачував. Не любив дуже бути сам один, особливо коли вже змеркло ся. При єго впрочім так сильній і мужескій натурі була ся прикмета дуже дивна і викликувала часто здивоване.

(Дальше буде).

---

[2]) Старосьвітский карабін.

ул. Городецкій ч. 40 і дала одному з дозорців якийсь пакуночок і лист з просьбою, щоби доручив то Шварцерови. Виходило би з того, що Шварцерови а з ним і єго товаришам улекшено втечу. Чи і о скілько ся чутка єсть правдива, покаже дальше слідство.

— **Планета Марс** єсть тепер так близько нашої землї, як то лиш рідко коли буває; она віддалена тепер „лиш" на шісдесять міліонів кільометрів від нашої землї і длятого знаходить ся в такім положеню, що єї можна тепер нашими приладами астрономічними дуже добре оглядати. З сего користають тепер зьвіздарні всего сьвіта і що ночи роблять спостереженя на Марсї та старають ся зробити з него як найдокладнїйші фотоґрафічні знимки. Розходить ся головно о то, щоби остаточно переконати ся, чи на Марсї суть дійстно тотї славні канали, які перед трийцяти роками відкрив на нїм славний італїяньский астроном Скіяпареллї. Коли би то тепер дійстно потвердило си, то був би се доказ, що на Марсї суть дійстно якісь люди, котрі тї канали покопали. Бо треба знати, що тї канали пороблені так правильно, творять так рівні смуги, показуючі два береги а в получению з собою так правильні ґеометричні фіґури, що не можна й подумати, щоби они утворили ся так правильно вмаслідок якихсь змін природи, лиш мусять бути дїлом людскої руки.

На щож мали би бути пороблені тї канали і до чого мали би они служити? Коли на Марсї суть дійстно якісь люди, що їх поробили, то очевидно щось мусїло їх до того спонукати, бо без причини їх би не пороблено. Требаж знати, що Марс о много старша планета як наша земля і тамошний сьвіт перебув вже давно ту добу свого розвою, яку наша земля тепер перебуває. Що на Марсї єсть воздух подібно як у нас на земли, що там єсть і суша і вода о тім, здаєсь, нема вже й сумнїву, а на обох єго бігунах видимо що року на переміну якісь білі плями, котрі очевидно походять з того, що там зимою вода замерзає і снїги спадають а лїтом знову топлять ся. Здає ся дальше, що на Марсї відношенє води до суші єсть трохи инше як у нас, що там з весни буває велика повін, а лїтом великий брак води. Отже щоби одному й другому зарадити пороблено канали, котрі весною наповняють ся водою і так недопускають до повени а лїтом, в часі посухи, розпроваджують воду по цїлій суші. В инший спосіб не можемо виясняти собі сего дивного з'явища на Марсї. Отже розходить ся о ствердженє того, чи суть дійстно якісь канали на Марсї, як то доказував Скіяпареллї, бо в послїдних часах настав був сумнїв і деякі учені зачали були доказувати, що тотї якісь дивні рисунки на Марсї то лиш простий привид, викликаний наслїдком недокладности наших приладів астрономічних.

Англійска ґазета „Daily Mail" одержала від славного астронома Льовеля телеґраму з Арізони, в котрій він доносить, що експедиция, яку він вислав в Анди, поробила численні фотоґрафічні знимки з Марса, на котрих видко зовсїм ясно і докладно канали. Виходило би з того, що на Марсї суть дійстно якісь люди, котрі знаходять ся там тепер в тяжкій борбі з природою і ратують як можуть своє житє від остаточної заглади, котра їх не мине, хоч борба ще довго може ся потягнути. Але мимо, що теперішні спостереженя потверджують давнї спостереженя Скіяпареллї'го, то все-таки не можемо ще сказати, чи то справдї канали пороблені людскою рукою і чи на Марсї суть дійстно люди та які: чи такі самі, як ми, чи якісь инші, бо не маємо нїякого способу завести якесь сполученє з Марсом і порозумівати ся з тими людьми, та й мабуть нїколи того не осягнемо. А може? Маємо прецї такі винаходи, в котрі нїхто би не був повірив не то вже перед тисячами або сотками, але ще перед десятками лїт, от як н. пр. телеґраф без дроту; отже може бути, що колись знайде ся й спосіб порозумівати ся з Марсом, коли на нїм суть якісь люди. При сїй нагоді мусимо пригадати, що перед кількома роками навіть вже проєктовано такий спосіб. Знайшов ся був якийсь проєктович, котрий казав, що треба би десь на великім просторі землї може на Сагарі зробити з електричних лямп величезну ґеометричну фіґуру представляючу звістне з ґеометриї правило Пітаґора, нехай би тота фіґура сьвітила ся через довший час на земли. Коли на Марсї суть дійстно якісь мислячі сотворіня, подібні до нас, то они безперечно мусять так само слїдити за нашою землею, як ми за їх Марсом; отже они добачать тоту якусь зміну на нашій земли, а що згадане правило має значінє для цїлої природи, то й люди на Марсї мусять єго знати, здогадують ся, що то люди на земли дають якийсь знак о собі, а тодї може й дадуть якусь відповідь. Але поки що мусимо вдоволяти ся тим, що видимо щось на Марсї чого не розуміємо.

Телеґрами.

Будапешт 15 липня. Вчера відбули ся тут християньско-социяльні збори робітничі, котрі социялїсти розбили. Предсїдателя обкинено камінєм. Прийшло до бійки. Відділ 30 кінних полїцаїв розігнав завзївших бійку, при чім зранено кілька осіб.

Петербург 15 липня. (П. А.) Оголошено акт обжалованя против ґенералів Штесля, Фока, Райса і Смірнова. Обжалованє против Штесля містить р собі між иншим слїдуючі точки: Він не послухав приказу головного команданта армії манджурскої що до відданя команди в Портї Артура Смірновови і опущеня армії, лиш позістав в крїпости. Нарушив приказ царского намістника, мішав ся до функций Смірнова і видавав в справі робіт дефензивних в другій і в третій лїнії фортифікацийній противні прикази. Не постарав ся о доставленє средств поживи. Подав звіт про битву під Кінчу, в котрім каже, що сам з великою енерґією проводив войском з тій битві підчас коли в дійстности позістав в Портї Артура і не брав учаcи в битві. Він представляв там втечу Фока яко відворот виконаний в порядку і доніс дня 14 червня 1904 що брав участь у всїх борбах, підчас коли в часї від 8 лютого до 14 червня взагалї була лиш битва під Кінчу а Штесель не брав в нїй участи. Щоби оправдати намірену капітуляцию Порту Артура, доніс був Штесель дня 29 червня 1904 цареви, що Японцї суть панами ситуациї, що Порт Артура може держати ся ще лиш кілька днів, що брак муніциї. Однак значна більшість воєнної ради заявила ся була за обороною крїпости до послїдка і орекла, що муніциї єсть подостатком. Крім того Штесель сьвідомо, а несправедливо вручив Фокови ордер сьв. Юрия за битву під Кінчу, котру Фок програв, а в котрім доказав в повні свою нездібність.

Київ 15 липня. Воєнний суд засудив із 101 вояків, обжалованих о участь в бунтї дня 17 червня, 6 на смерть, 12 на цїле житє на примусові роботи, 20 на примусові роботи о всїляких реченцях, 17 на перенесенє на 3 роки до карних баталїонів, 30 на 4-місячну вязницю войскову, 14 на арешт дисциплїнарний а 2 обжалованих увільнено.

Дезіо 15 липня. Вчера о 8 год. вечером відбув ся в віллї Тіттоні'го обід родинний, в котрім взяли участь бар. Еренталь, бар. Ґаґерн, ґр. Лїцов і шеф кабінету мінїстра Тіттоні'го Болляті. Нинї оглядають мінїстри деякі заведеня промислові.

Льондон 15 липня. Вчера помер хемік Віллєм Генрі Перкінс.

Сідне 15 липня. В кількох сторонах островів Нові Гебриди прийшло до стички межи туземцями, а вояками висланими з кружляка Cambrian, котрі хотїли пімстити ся за убитє кількох Европейцїв. Одного з моряків убито, кількох зранено.

Кишинїв 15 липня. У вязници зарізали арештанти свого товариша Кауфманна за то, що він зрадив спільників рабунку доконаного в якімсь банку.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).